

मनुविष्णु । “संवत्सरेण पतति पतितेन सहाचरन् याज-
नाध्यापनाद्यौनात् न तु यानामनाशनात्” पैठोनसिः
“संवत्सरेण पतति पतितेन सहाचरन् । याजना-
ध्यापनाद्यौनात् त्वेकशयनासनात्” । पतितानभि-
धायाह सुमन्तुः । “यश्च तैर्यौनसौखस्तौवाणां सम्बन्धा-
नामन्यतमेन सह संवत्सरं सम्पर्कमियात् तस्याप्यैतदेव
प्रायश्चित्तं विदध्यात्” इत्यात् कुर्यात् द्वादशवार्षिकमि-
त्यर्थः मौखं मुखसाध्यमध्यापनं स्त्रौवं सुवसाध्यं याजन-
मित्यर्थः अत्र याजनादीनामन्यतमेन संवत्सरेण पततीत्य-
वगम्यते प्रा० वि० । हारोतः । “संवत्सरेण पतति
पतितेन सहाचरन् याजनाध्यापनाद्यौनादेकशय्यैकभोज-
नात्” दृहस्यतिः । “पाणसासिके तु संयोगे याजनाध्याप-
नादिना । एकत्रासनशय्याभिः प्रायश्चित्ताङ्गमाचरेत्” ।
“याजनादिकं लघुगुरुभेदेन द्विविधं भवति तत्र गुरुणा-
ज्ञानकृतेन याजनादिना एकैकेन सद्यःपातः तेनै-
वाज्ञानकृतेन वारद्वयाभ्यासात् । लघुनि याजनादावज्ञानकृते
संवत्सरेण पतति तस्मिन्नेव ज्ञानकृते वत्सराङ्गेनेति
व्यवस्था । तथाहि याजनं योनिस्त्वन्मित्यत्र देवलवचने
पतितेन सहोषित्वा जानन्निति पूर्ववचनस्यस्य जानन्निति
पदस्य सम्बन्धात् ज्ञानकृतत्वे गुरुत्वं दर्शितं गुरुयाजनाध्या-
पनादिकमाह देवलः । “आचार्याद्ब्रतनियमशुश्रूषा-
दिभिस्त्रयोविद्योपादानमध्ययनम् । तस्य चाचारान्वयप्रक्र-
मसामर्थ्यं भक्तिशीलगुश्रूषोपनताय शिष्याय प्रदानमध्या-
पनं, पशुक्षोराज्यपुरोडाशसोमौषधिचरुप्रभृतिभिः खदिर
पलाशाश्चत्यन्ययोधोदुम्बरप्रभृतिभिः समिद्धिः स्रुकुसु-
वोदूखलसुषलकुठारखनित्रयूपदारुचर्मदग्ध्रावपवित्त्रभाज-
नादिभिर्द्रव्योपकरणैः प्रोत्साहिकोत्पथ्युर्ब्रह्मादिभिः
ऋत्विग्भिः कास्यनैमित्तिकाणां पक्षादिपूर्वकाणां यथोक्त-
दक्षिणानां यज्ञानां समापनं यजनम् एतेन याजनं
व्याख्यातम्” । तथा च ज्योतिषोमादियज्ञानां याजनं
गुरु, पूर्वादिकर्मणां याजनं लघु । कौर्मम्
“याजनं योनिस्त्वन्मित्यत्र तथैवाध्यापनं द्विजः । क्त्वा सद्यः
पतेज्जानन् सहभोजनमेव च” । यमः । “असत्प्रति-
ग्रहीतारस्तथैवायाज्याजकाः । नक्षत्रैर्जीव्यते यश्च
सोऽन्वकारं प्रपद्यते” । वसिष्ठः । अह्वानस्य-
भोक्तव्यञ्चौरस्य च विशेषतः । न त्वेव ब्रह्मयाज्यस्य यज्ञो
पनयते बहून्” । बोधायनः । “बहुप्रतिप्राह्यं
वाऽप्रतिगृह्ययाज्यं वा याजयित्वाऽप्रतिप्राह्यस्य वा

प्रतिगृह्य अनाशनस्य वाऽन्नमशित्वा तरत्समन्दीयं जपेत्” ।
वशिष्ठः । “एतेनैव गृह्णित्वाध्यापकयाजकाव्याख्याता” दक्षि-
णात्यागाच्च पूताभवन्तीति विज्ञायते” “एतच्च शूद्रेतरस्यो-
पपातकादिगृह्णितस्य पञ्चमहायज्ञयाजनादिविषयमिति
धर्मप्रदीपः” प्रा० वि० । तत्रैव शूद्रपुरोहितयाजकाध्याप-
काद्युदृष्टौ यमः । “एतेषामेव सर्वेषां प्रत्यापत्तन्तु
मार्गताम् । भैक्षान्नसुपयुञ्जानो द्विजश्चान्द्रायणश्चरेत् ।
फलं नागदूदे तोये सुप्रवयेदभिभाषितम् अर्थोत्सर्गेण
यन्त्रान्ते तस्मात् पापात् प्रमुच्यते । अन्वारणलवणं
रुक्षां पिबेद्ब्रह्मसुवर्चलाम् । तस्योपनयनं कृत्वा व्यव-
हार्यस्तदा भवेत्” इति । फलं लब्धं धनं नागदूदे गज-
सज्जनयोग्यहृदे अविभाषितम् अभुक्तम् । यन्त्रान्ते व्रतान्ते ।
अयाज्ययाजन न० अयाज्यस्य याजनम् । अयाज्यस्य
पतितादेर्याजने । याजनं च लघुगुरुभेदेन द्विधेचुक्तम-
याज्यशब्दे । “अयाज्ययाजनैश्चैव नास्ति श्येन च कर्मणाम्
कुलान्याशु विनश्यन्ति यानि हीनानि मन्त्रतः” मनुः ।
अयाज्यसंयाज्य न० सम्+यज-णिच्-भावे यत् ईत० ।
अयाज्यस्य पतितादेर्याजने “सेवाथायाज्यसंयाज्यपारदा-
र्यात्कविक्रयः” इति मनुः ।
अयातयाम पु० न याते यामः समयोऽस्य । १ अर्पयुषिते
२ अनतिक्रान्तकाले ३ विगतदोषे च । “ऊन्दांस्त्वैतत्
पुनराप्याययत्ययातयामानि करोति-न वा अत्र स्तुवते
न शंसन्ति तच्छ्रुत्वास्त्वैतत् पुनराप्याययत्ययातयामानि
करोति तैरयातयामैर्यज्ञं तन्वते” इति शत० ब्रा० ।
“ऊन्दांस्त्वयातयामानि” भाग० । “अयातयामानि विगत-
दोषाणि” श्रीधरः ।
अयातु पु० भीमो भीमसेनवत् यातुर्यातुधानः न० त० ।
१ राक्षसभिन्ने २ अहिंसके च योभायातुं यातुधानेत्याह
ऋ० ७, १०४, १६, अयातुमराक्षसम् भा० । “ह्वयाभि
देवा अयातुर्गने ! ऋ० ७, ३४, ८ अयातुः अहिंसकः भा० ।
अयाथातथ्य न० त० । मिथ्यात्वे । अयथातथशब्दे विवर्तितः ।
अयान न० न यानं चलनं यस्य । १ स्वभावे निसर्गे यथा
जले शैत्यं अग्नेरुष्णता न हि तत् कदापि चलतीति तस्य
तथात्वम् अभावे न० त० । २ गमनाभावे । यानं गमनं
वाहनञ्च न० ब० । ३ यानशून्ये त्रि० ।
अयानय पु० द्यूते सर्वशारगन्तव्यशेषसोभाभूते शीर्षस्थाने
व्युत्पत्तिविवरणम् मत्कृतसरलायाम् यथा आनीयन्ते
शारा अस्मिन् इत्यानयः अथेन दक्षिणावर्त्तेनापसव्य-